

POVESTI CU TÂLC

**POVESTEA URSULUI CAFENIU
și alte povești**

Text și ilustrații: Cătălin Nedelcu

Povestea ursului cafeniu

Trăia odată în pădurile din Europa un urs mare și bland. Avea culoarea cafelei cu lapte și era foarte curios din fire. Așa că într-o zi se hotărî să vadă cum trăiesc și alții urși.

Străbătu mări și țări și ajunse tocmai la Polul Nord, acolo unde toți urșii sunt albi. Ursul cafeniu privea fascinat munții de gheață și zăpada immaculată. Deodată, în spatele lui, auzi niște râsete.

— Ha, ha! Ce urs murdar!

Ursul se întoarse și văzu o mulțime de foci amuzate care se uitau în direcția lui. Se uită și el în stânga, în dreapta, însă nu era nimeni pe lângă el.

— De cine râdeți așa? întrebă mirat ursul cafeniu.

— De tine! răspunseră în cor focile. Ești așa de murdar încât nu credem că te-ai spălat vreodată.

— Eu mă spăl în fiecare zi! zise ursul supărat și plecă de acolo.

Merse el ce merse și se întâlnii cu un grup de urși polari.

— În sfârșit, frații mei! strigă bucuros ursul. De când aştept să vă întâlnesc!

Urșii polari se uitară cu dispreț la ursul cafeniu și cel mai mare dintre ei zise:

— Tu nu ești de-al nostru, arăți ciudat! Dacă erai alb ca și noi, te primeam în grupul nostru, dar aşa...

— Dar sunt urs ca și voi, se tângui ursulețul cafeniu.

Însă urșii polari nici nu l-au auzit, căci i-au întors spatele și-au plecat îngâmfați.

Respect pentru știință Ursul cafeniu s-a așezat trist pe un sloi și lacrimi mari îi curgeau pe boțic. „Am bătut mări și țări doar ca să mă batjocorească toată lumea...“ gândeau el.

În acest timp, un pinguin cu suflet mare se apropiu de el și-l întrebă de ce plânge.

— Plâng pentru că toți râd de mine și de blana mea. La noi în Europa toți urșii sunt cafenii și nu disprețuim pe cei care nu sunt ca noi.

— Nu-ți mai face inimă rea, am eu un leac pentru tine, zise pinguinul.

Zicând acestea, îl luă de lăbuță și-l duse în spatele unui bloc de gheață, unde îi dădu o bucată de săpun și-i spuse:

— Acum săpunește-te din cap până-n picioare!

— Dar m-am spălat azi dimineață, zise ursul iritat. De ce nu mă crede nimeni?

— Fă cum îți spun eu că n-ai ce pierde.

Ursul cafeniu se săpuni atât de bine încât clăbucii îi acopereau toată blânița. Acum era alb immaculat, ca și urșii polari.

Pinguinul îl duse în mijlocul familiei de urși polari și-l lăsa acolo. Ursul nostru a dat să plece dar se trezi înconjurat de ceilalți urși.

— Unde pleci? Vino să te joci cu noi!

— Ce blană albă și strălucitoare ai! zise altul.

